

Sygn. akt I ACz 329/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Jan Sokulski
Sędziowie:	SA Anna Pelc (spr.)
	SA Marek Klimeczak

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Fabryki (...) Spółka Akcyjna z/s w L.**

przeciwko **J. Ć.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia **pozwanej**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn.. akt I C 492/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił, na podstawie art. 370 kpc, apelację pozwanej wobec nie uiszczenia, mimo wezwania, opłaty od apelacji w kwocie 3.000 zł, bowiem pozwana prawomocnym postanowieniem tego Sądu zwolniona została od opłaty ponad kwotę 3.000 zł.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana wniosła o jego uchylenie zarzucając, że skoro zwolniona została od opłaty od apelacji ponad kwotę 3.000 zł to nie powinna być wzywana do zapłaty tej kwoty, a nie wiedziała w jakiej kwocie należy uiścić prawidłową opłatę.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sformułowanie postanowienia, z 29 sierpnia 2012r. o treści „zwolnić pozwaną od opłaty od apelacji ponad kwotę 3.000 zł” jest czytelne i nie wymaga wykładni, bowiem z jego brzmienia wynika, że pozwana – uwzględniając częściowe zwolnienie od opłaty od apelacji – zobowiązana jest do uiszczenia tej opłaty w kwocie 3.000 zł.

Nawet gdyby przyjąć, że pozwana miała trudności ze zrozumieniem użytego przez Sąd Okręgowy sformułowania, to w uzasadnieniu postanowienia na str. 2 (k. 203) Sąd Okręgowy wyjaśnił, że obciążająca pozwaną opłata sądowa od

apelacji wynosi 5.775 zł, ale uwzględniając sytuację materialną strony pozwanej Sąd uznał, że jest w stanie uiścić część opłaty od apelacji w kwocie 3.000 zł.

Wezwanie Sądu o dokonanie wpłaty tej kwoty przez pozwaną było zatem prawidłowe.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 kpc.

(...)

(...)

- (...)

-(...)

J..